

Scénář k rozhlasové reportáži – Divadlo Lampion

1. vstup:

Jiří Hanke, dokumentární, portrétní a konceptuální fotograf, našel nekonečný zdroj inspirace ve svém rodném městě, Kladně.

Pamětník:

„To Kladno tenkrát bylo úplně jiné než dneska, to si vůbec nedovedete představit. Za mého dětství byla typická tzv. rudá záře nad Kladnem. Tady fungovaly hutě, doly a vždycky když udělali vodpich a odlili železo z té železný rudy, tak zbyla struska, kterou vodváželi na haldy a tam to vysypali z těch vozejků a to se rozzářilo tak, že celý Kladno najednou bylo červený.“

2. vstup:

Až do roku 1976 byla pro Jiřího na prvním místě hudba. Hrál na kytaru v legendární kladenské kapele Barclay a věnoval se také vlastní tvorbě – v roce 1972 vyhrál druhé místo v písničkářské soutěži O ptáka Noha, pořádané sdružením Šafrán. Jeho písně a Folk and country večery, pořádané na Kladně, byly ale trnem v oku minulého režimu.

Pamětník:

„Ředitel tam přišel na ten večer a byl naprosto nadšený a říkal já se za vás postavím, zavolej mi v pondělí. Tak jsem mu v pondělí volal, říkal, hele, já už tě nechci ani vidět, sem už nechodte. Tak jsme se objednali na OV KSČ a vyšlo zrovna Rudé právo. Tak jsme tam přišli: „Tak podívejte se, v Praze, v Lucerně, je zrovna festival Folk and country!“ No a oni nám na to řekli: „Hele, co je v Praze, to nás vůbec nezajímá, tady je Kladno a Kladno bylo, je a bude rudý!“

3. vstup

Jiří se začal více věnovat fotografii až v roce 1973. Dráhu fotografa odstartovalo setkání s Tvůrčí skupinou Ateliér 74. Výstavních prostor nebylo v té době na Kladně mnoho, a tak se Jiří, v té době zaměstnanec kladenské České spořitelny, rozhodl vyřešit situaci svérázným způsobem.

Pamětník:

„Ve Spořitelně tenkrát byla taková krásná prosklená hala, v prostředku byly sedačky na každou stranu, tak jsem prostředkem nainstaloval panely a dohodl se se Spořitelnou, že tam budu dělat výstavy. Tohle bylo v roce 77 založený a v roce 85 jsem z toho udělal vyloženě fotografickou galerii. Za 42 let jsem tam udělal 433 výstav.“

4. vstup:

Jiří celý život říkal, že letadlem nikdy nepoletí, jedině do Ameriky, kam tehdy nebylo možné se dostat. Když mu po roce 1989 nabídli, aby tam vystavoval své fotografie ze sametové revoluce v Kladně, nemohl odmítnout. Ocitl se i na koncertě pro Václava Havla.

Pamětník: (12:19 – 12:28)

„Já jsem tam byl v únoru 1990, to bylo tady po listopadu, Havel prezidentem a všichni tam věděli, kdo to byl. A dostal jsem se i na koncert, který pro něj udělal Miloš Forman v katedrále. A najednou vidím, že tam chodí lidi jako Frank Zappa nebo Henry Kissinger. A najednou vidím – Paul Newman – a on tady měl placku Občanský fórum.“

5. vstup:

Během osmdesátých a devadesátých let vytvořil Jiří své slavné cykly jako Lidé z Podprůhonu, Otisky generace nebo Stop time. Stal se světově uznávaným fotografem, ale i přesto zůstal po celý život věrný Kladnu a svému osobnímu mottu.

Pamětník: 18:50 – 18:57

„Žít slušně, nestydět se za svůj život, nebát se podívat lidem do očí.“